

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUOSITUS,**annettu 4 päivänä huhtikuuta 2017,****yhteisistä eritelmistä, jotka koskevat unionin oikeuden sallimien tiettyjen vaihtoehtojen ja tietyn harkintavallan käyttöä kansallisissa toimivaltaisissa viranomaisissa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin****(EKP/2017/10)**

(2017/C 120/02)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan ja 5 kohdan c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankki vastaa yhteisen valvontamekanismin (YVM) tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta. Se valvoo järjestelmän toimintaa korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen ja valvonnan tulosten yhtenäisyyden varmistamiseksi osallistuvissa jäsenvaltioissa.
- (2) Osallistuvissa jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten vakavaraisuusvaatimusten johdonmukaisen soveltamisen varmistaminen on asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 ja Euroopan keskuspankin asetuksessa (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17)⁽²⁾ uskottu EKP:lle.
- (3) EKP on merkittäviksi luokiteltujen luottolaitosten osalta viranomainen, jolla on toimivalta käyttää Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisia unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, ja EKP on käyttänyt tiettyjä vaihtoehtoja ja tiettyä harkintavaltaa – nämä vaihtoehdot ja harkintavalta on vahvistettu Euroopan keskuspankin asetuksessa (EU) 2016/445 (EKP/2016/4)⁽³⁾. Unionin oikeuden sallimista vaihtoehdoista ja harkintavallasta marraskuussa 2016 annetuissa ohjeissa (jäljempänä 'EKP:n ohjeet') EKP on lisäksi vahvistanut yhteiset eritelmät siitä, miten eräitä muita vaihtoehtoja käytetään tapauskohtaisesti sen jälkeen kuin sellaisten luottolaitosten hakemukset on arvioitu, jotka on luokiteltu merkittäviksi asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 468/2014 IV osan ja 147 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (4) Sen edistämiseksi, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset soveltavat yhdenmukaista lähestymistapaa arvioidessaan vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä, EKP voi asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 3 kohdan nojalla antaa suosituksen eritelmistä, joita soveltaen kansalliset toimivaltaiset viranomaiset arvioivat vähemmän merkittävien laitosten hakemuksia.
- (5) Yhteiset eritelmät vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä varten ovat tarpeen yhtäältä siksi, että voidaan edistää yhdenmukaisuutta, tehokkuutta ja läpinäkyvyyttä vähemmän merkittävien luottolaitosten valvonnassa YVM:ssä, ja toisaalta siksi, että voidaan tarpeen mukaan edistää merkittävien ja vähemmän merkittävien luottolaitosten yhdenvertaista kohtelua sekä tasapuolisia toimintaedellytyksiä osallistuvien jäsenvaltioiden kaikille luottolaitoksille. Samalla on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja valvottavien laitosten perustellun luottamuksen suoja.
- (6) Tätä varten EKP on EKP:n ohjeessa olevien vaihtoehtojen ja harkintavallan joukosta yksilöinyt tiettyjä vaihtoehtoja ja tiettyä harkintavaltaa, joita olisi asianmukaista soveltaa yhdenmukaisesti sekä suhteessa merkittäviin että vähemmän merkittäviin laitoksiin. Lisäksi EKP on yksilöinyt tiettyjä vaihtoehtoja ja tiettyä harkintavaltaa, joiden käyttöä varten EKP suositaa erityistä lähestymistapaa suhteessa vähemmän merkittäviin luottolaitoksiin – tähän kategoriaan kuuluu kaksi yleisluontoista vaihtoehtoa ja harkintavaltaa, joista on säädetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 380 artiklassa ja 420 artiklan 2 kohdassa.
- (7) Konsolidoituun valvontaan ja vakavaraisuusvaatimuksia koskeviin vapautuksiin liittyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan osalta kansallisia toimivaltaisia viranomaisia olisi kannustettava – linjassa EKP:n ohjeiden II osan 1 luvussa olevien suositusten kanssa – soveltamaan varovaisuutta tällaisten yksittäisten vapautusten soveltamisessa. Tapauksissa, joissa on kyse vapautusten myöntämisestä maksuvalmiusvaatimuksista rajat ylittävällä tasolla, EKP suositaa erityistä lähestymistapaa vähemmän merkittäviä luottolaitoksia varten, sillä kaikki EKP:n ohjeissa olevat hakemusten arviointia koskevat eritelmät eivät sovellu näihin laitoksiin.

⁽¹⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puiteissa tehtävälle yhteistyölle Euroopan keskuspankin ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan keskuspankin asetus, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016, unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä (EKP/2016/4) (EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60).

- (8) Omiin varoihin ja pääomavaatimuksiin liittyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan osalta olisi – linjassa EKP:n ohjeiden II osan 2 ja 3 luvun kanssa – sovellettava yhtenäistä ja varovaista lähestymistapaa, sillä nämä pankkivalvontapäätökset vaikuttavat omien varojen määrään ja laatuun. Tämä koskee myös ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja ja toissijaisen pääoman instrumentteja (T2) tai vähemmistöosuuksia, jotka voidaan lukea hyväksyttäviin omiin varoihin tietyin edellytyksin. Yhtäläisten toimintaedellytysten varmistamiseksi standardimenetelmää, sisäisten luottoluokitusten menetelmää, sisäisen mallin menetelmää ja omien varojen laskemiseksi käytettävää sisäisten mallien menetelmää olisi lisäksi sovellettava yhdenmukaisesti kaikkiin luottolaitoksiin koko YVM:ssä. Tästä syystä myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ vahvistettujen nollian prosentin painoarvon soveltamista ryhmänsisäisiin vastuisiin koskevien vaatimusten noudattamisen arvioinnin olisi perustettava yhteisiin eritelmiin. EKP on kuitenkin yksilöinyt omiin varoihin ja pääomavaatimuksiin liittyviä tietyjä vaihtoehtoja ja tiettyä harkintavaltaa, joiden osalta on tarpeen soveltaa erityistä lähestymistapaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin.
- (9) Yhdenmukaisen pankkivalvonnan saavuttamiseksi suositetaan suojajärjestelmään kuuluvia laitoksia koskevien vaihtoehtojen ja harkintavallan osalta EKP:n ohjeiden II osan 4 luvussa vahvistettujen yhteisten eritelmien käyttöä pankkivalvontavaatimuksista vapauttamista koskevia hakemuksia arvioitaessa, koska laitosten suojajärjestelmiin kuuluu tyypillisesti sekä merkittäviä että vähemmän merkittäviä laitoksia. Kuitenkin sellaisissa laitoksissa olevien omistuosuuksien osalta, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 3 kohdan mukaisiin laitosten suojajärjestelmiin, suositetaan erityisen lähestymistavan soveltamista suhteessa vähemmän merkittäviin luottolaitoksiin näiden laitosten hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi.
- (10) Vähemmän merkittävien laitosten suhteen olisi suuria asiakasriskejä koskevien vaatimusten osalta sovellettava merkittäviä laitoksia varten EKP:n ohjeiden II osan 5 luvussa vahvistettua lähestymistapaa – näin mahdollistetaan suurten asiakasriskien varovainen kohtelu kaikkien luottolaitosten osalta koko YVM:ssä ja pystytään hallitsemaan ja rajoittamaan keskittymäriskejä.
- (11) EKP:n ohjeiden II osan 6 luvussa vahvistetut maksuvalmiusvaatimuksiin liittyvät vaihtoehdot ja harkintavalta vaikuttavat maksuvalmiusvaatimusten laskemiseen – esimerkiksi määrittelemällä miten ulos- ja sisäänvirtauksia kohdellaan – minkä vuoksi niiden osalta olisi sovellettava yhtenäistä ja varovaista lähestymistapaa. Ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvien taseen ulkopuolisten tuotteiden osalta toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat soveltaa tasoltaan alle viiden prosentin ulosvirtausta, edellyttäen että sovellettavan ulosvirtausten tason kalibrointi perustuu tilastolliseen näyttöön.
- (12) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽²⁾ 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pysyvästi keskuslaitokseen liittyneitä luottolaitoksia koskevan vapautuksen käytön osalta suositetaan EKP:n ohjeiden II osan 8 luvussa vahvistetun lähestymistavan soveltamista suhteessa vähemmän merkittäviin luottolaitoksiin yhtäläisten toimintaedellytysten saavuttamiseksi.
- (13) Hallinto- ja ohjausjärjestelyihin sekä vakavaraisuusvalvontaan liittyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan osalta suositetaan EKP:n ohjeiden II osan 11 luvussa vahvistetun varovaisen ja yhdenmukaisen lähentymistavan soveltamista sen varmistamiseksi, että kaikkiin luottolaitoksiin sovelletaan asianmukaisia hallinto- ja ohjausjärjestelyjä. Riskikomitean ja tarkastuskomitean yhdistämisen osalta erityisen lähestymistavan soveltamista suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin pidetään asianmukaisena suhteellisuusperiaate huomioon ottaen.
- (14) Tässä suosituksessa käsitellään lisäksi viranomaisten yhteistyötä koskevia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa kitkattoman yhteistyön varmistamiseksi YVM:ssä.
- (15) Muissa kuin osallistuvissa jäsenvaltioissa olevien luottolaitosten valvontaa koskevien direktiivin 2013/36/EU 115 artiklan 2 kohdan mukaisten kahdenvälisen sopimusten osalta on tarpeen soveltaa erityistä lähestymistapaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin, sillä tämä vaihtoehto on toimiluvan myöntämisestä vastuussa olevan toimivaltaisen viranomaisen käytettävissä. Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 9 artiklan mukaisesti EKP:llä on yksinomainen toimivalta myöntää ja peruuttaa luottolaitosten toimilupia YVM:ssä. Tätä syystä EKP:n on osallistuttava muissa kuin osallistuvissa jäsenvaltioissa olevien luottolaitosten valvontaa koskevien kahdenvälisen sopimusten laatimiseen,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN

ENSIMMÄINEN OSA
YLEISET SÄÄNNÖKSET

I

1. Kohde ja soveltamisala

Tässä suosituksessa vahvistetaan periaatteet kansallisia toimivaltaisia viranomaisia varten, kun ne käyttävät unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin.

2. Määritelmät

Tässä suosituksessa sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 1024/2013, asetuksessa (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17), asetuksessa (EU) N:o 575/2013, direktiivissä 2013/36/EU ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61⁽¹⁾ vahvistettuja määritelmiä.

TOINEN OSA

VAIHTOEHDOT JA HARKINTAVALTA, JOIDEN OSALTA SUOSITETAAN ERITYISTÄ LÄHETYSMISTAPAA SUHTEESSA VÄHEMMÄN MERKITTÄVIIN LAITOKSIIN

II

Vapautukset vakavaraisuusvaatimuksista

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan 3 kohta: Rajat ylittävällä tasolla myönnettävät vapautukset maksuvalmiusvaatimuksista

Arvioidessaan hakemuksia, jotka koskevat vapautuksia maksuvalmiusvaatimuksista rajat ylittävällä tasolla, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava kaikkien asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistettujen edellytysten noudattamista soveltaen EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 4 kohdassa vahvistettuja eritelmiä, 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa koskevat eritelmit poisluettuina.

III

Pääomavaatimukset

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohta: Katetut joukkolainat

Katettujen joukkolainojen osalta kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi koordinoitava EKP:n kanssa mittavien potentiaalisten keskittymäongelmien arvioinnista kyseisessä osallistuvassa jäsenvaltiossa ennen kuin se päättää olla osittain soveltamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja hyväksyä sen, että luotto- luokkaan 2 sijoittuvan saamisen kokonaismäärä liikkeeseen laskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä on enintään 10 prosenttia.

2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 311 artiklan 2 kohta: keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden kohtelu

2.1 Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi sallittava luottolaitoksen käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 310 artiklassa vahvistettua kohtelua vastuihin, jotka aiheutuvat sen kaupankäyntivastuista sekä keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahaston osuuksista edellyttäen, että kyseinen keskusvastapuoli on asetuksen (EU) N:o 575/2013 311 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittanut luottolaitokselle ettei se enää laske K_{CCP}:tä (hypoteettinen pääoma).

2.2 Arvioidessaan 2.1 kohdan soveltamisen yhteydessä niiden syiden hyväksyttävyyttä, joiden takia keskusvastapuoli on lakannut laskemasta K_{CCP}:tä (hypoteettinen pääoma), kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava päätelmiä, jotka EKP on tehnyt arvioidessaan syiden hyväksyttävyyttä saman keskusvastapuolen osalta.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimusten osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

3. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 380 artikla: Vapautus koko järjestelmän laajuisen toimintahäiriön tapauksessa

- 3.1 Jos tapahtuu asetuksen (EU) N:o 575/2013 380 artiklassa tarkoitettu koko järjestelmän laajuinen toimintahäiriö, jonka EKP vahvistaa julkisella tiedonannolla, ja kunnes EKP antaa julkisen tiedonannon, jonka mukaan tilanne on korjattu, EKP:n olisi arvioitava toimintahäiriö ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava EKP:n suorittaman arvioinnin päätelmiä ja käytettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 380 artiklan mukaisia vaihtoehtoja. Tällaisessa tapauksessa
- luottolaitoksilta ei tulisi vaatia asetuksen (EU) N:o 575/2013 378 ja 379 artiklassa vahvistettujen omien varojen vaatimusten täyttämistä, ja
  - vastapuolen epäonnistumista kaupan toimituksessa ei tulisi pitää maksukyvyttömyytenä luottoriskiä määritettäessä.
- 3.2 Jos kansallinen toimivaltainen viranomainen harkitsee antavansa julkisen tiedonannon, jolla vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 380 artiklassa tarkoitettu koko järjestelmän laajuinen toimintahäiriö, sen olisi koordinoitava asia EKP:n kanssa ennen tällaisen tiedonannon julkaisemista.

IV

Laitosten suojajärjestelmät

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 3 kohta: Suojajärjestelmiin kuuluvissa laitoksissa olevien omistusosuuksien vähentäminen

- 1.1 Jos on haettu lupaa olla vähentämättä omistusosuuksia omien varojen instrumenteista, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava EKP:n ohjeiden II osan 4 luvun 4 kohdassa olevia eritelmiä arvioidessaan täytyvätkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 3 kohdassa vahvistetut vaatimukset.
- 1.2 Kansallinen toimivaltainen viranomainen voi sallia, että laitosten suojajärjestelmä tekee asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 3 kohdan mukaisen hakemuksen kaikkien järjestelmään kuuluvien vähemmän merkittävien laitosten puolesta. Tässä tapauksessa kansallinen toimivaltainen viranomainen voi tehdä kaikkiin hakemuksessa lueteltuihin vähemmän merkittäviin laitoksiin sovellettavan päätöksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 3 kohdan mukaisen luvan myöntämisestä.

V

Maksuvalmius

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 420 artiklan 2 kohta: Likviditeetin ulosvirtaukset

- 1.1 Asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklassa ja saman asetuksessa liitteessä I tarkoitettujen ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvien taseen ulkopuolisten tuotteiden osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi – sopusoinnussa asetuksen (EU) 2016/455 11 artiklan kanssa – sovellettava tasoltaan 5 prosentin ulosvirtausta luottolaitosten suorittamaa likviditeetin ulosvirtausten arviointia varten. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi vaadittava, että luottolaitokset raportoivat asianomaiset ulosvirtaukset komission delegoidun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014⁽¹⁾ mukaisesti.
- 1.2 Poiketen 1.1 kohdasta kansallinen toimivaltainen viranomainen voi tilastollisen näytön perusteella vahvistaa kyseisessä jäsenvaltiossa olevia vähemmän merkittäviä laitoksia varten 5 prosenttia pienemmän ulosvirtaustason.

VI

Vakavaraisuusvalvonta

1. Direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 3 kohta: Riski- ja tarkastuskomitean yhdistäminen

- 1.1 Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi sellaisten vähemmän merkittävien laitosten (ryhmän tytäryhtiöt mukaan luettuina) osalta, joita ei pidetä direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla merkittävänä, käytettävä riski- ja tarkastuskomitean yhdistämisen sallimista koskevaa vaihtoehtoa.
- 1.2 Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 3 kohdassa olevien arviointieritelmien mukaisesti, onko luottolaitos direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla merkittävä kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden perusteella.
- 1.3 Jos direktiivin 2013/36/EU täytäntöönpaneavassa kansallisessa lainsäädännössä on säädetty eri kriteereistä kuin EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 3 kohdassa olevissa eritelmissä, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi sovellettava kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja kriteereitä.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

2. Direktiivin 2013/36/EU 115 artiklan 2 kohta: kahdenväliset sopimukset muissa kuin osallistuvissa jäsenvaltioissa olevien luottolaitosten valvonnasta

2.1 Ottaen huomioon että EKP vastaa alkuperäisen toimiluvan antamisesta luottolaitoksille YVM:ssä kun taas kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vastaavat vähemmän merkittävien luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi aina ilmoitettava EKP:lle aikomuksestaan siirtää vähemmän merkittäviä laitoksia koskevan valvontavastuunsa kahdenvälisellä sopimuksella toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet vähemmän merkittävän laitoksen emoyritykselle toimiluvan ja valvovat sitä, tai aikomuksestaan ottaa vastaan valvontavastuu toisessa jäsenvaltiossa olevasta tytäryhtiön asemassa olevasta luottolaitoksesta. EKP tekee luottolaitosten toimiluvan myöntämisestä vastaavana viranomaisena yhteistyötä asianomaisen kansallisen viranomaisen kanssa kahdenvälisten sopimusten laatimiseksi valvontavastuun siirtämisestä tai vastuun vastaanottamisesta sellaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen puolesta, joka vastaa emo- tai tytäryrityksen päivittäisestä valvonnasta osallistuvissa jäsenvaltioissa.

2.2 Seuraavissa tapauksissa sovelletaan 2.1 kohtaa:

- a) kansallinen toimivaltainen viranomainen harkitsee vähemmän merkittävää laitosta koskevan suoran valvontavastuunsa siirtoa sellaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on antanut emoyritykselle toimiluvan ja valvoo sitä, ja
- b) kansallinen toimivaltainen viranomainen pyrkii emoyrityksenä olevan luottolaitoksen suorana valvojana ottamaan itselleen valvontavastuun toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen, tytäryrityksenä olevan luottolaitoksen valvonnasta tai kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle on esitetty tällaisen valvontavastuun vastaanottamista koskeva pyyntö.

KOLMAS OSA

TAPAUSSKOHTAISESTI KÄYTETTÄVÄT VAIHTOEHDOT JA TAPAUSSKOHTAISESTI KÄYTETTÄVÄ HARKINTAVALTA, JOIDEN OSALTA OLISI SOVELLETTAVA YHTEISTÄ LÄHESTYMISTAPAA KAIKKIIN LUOTTOLAITOKSIIN

VII

Tapauskohtaisesti käytettävät vaihtoehdot ja tapauskohtaisesti käytettävä harkintavalta, joiden osalta olisi sovellettava yhtenäistä lähestymistapaa suhteessa vähemmän merkittäviin ja merkittäviin luottolaitoksiin luetellaan liitteessä. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava näitä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa suhteessa vähemmän merkittäviin laitoksiin tämän suosituksen liitteen mukaisesti.

NELJÄS OSA

LOPPUSÄÄNNÖS

VIII

Loppusäännös

Tämä suositus on osoitettu osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 4 päivänä huhtikuuta 2017.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE

Vaihtoehdon ja/tai harkintavallan oikeusperusta	Suosittelava lähestymistapa: yhdenmukaisuus merkittäviin laitoksiin sovellettavan vaihtoehdoja ja harkintavaltaa koskevan politiikan kanssa
---	---

Konsolidoitu valvonta ja vapautukset vakavaraisuusvaatimuksista

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohta: Pääomaa koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 3 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan 1 ja 2 kohta: maksuvalmiusvaatimuksia koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 4 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artikla: yksilöllinen konsolidointimenetelmä	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 5 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan 1 ja 2 kohta: pysyvästi keskuslaitokseen liittyneitä luottolaitoksia koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 6 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 24 artiklan 2 kohta: omaisuuserien ja taseen ulkopuolisten erien arvostaminen – kansainvälisten tilinpäätösstandardien käyttö vakavaraisuuden valvontaa varten	EKP:n ohjeiden II osan 1 luvun 8 kohta

Omat varat

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 1 kohta: vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien vähentäminen	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 4 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 2 kohta: Finanssialan yhteisöissä olevien omistusosuuksien vähentäminen	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 5 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 artiklan 1 kohdan b alakohta: omien varojen vähentäminen – pääomavaatimuksen ylittävä marginaali	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 6 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 artiklan 3 kohta: omien varojen vähentäminen – keskinäiset yhteisöt, säästöpankit ja osuuskunnat	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 7 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 83 artiklan 1 kohta: erillisyhtiön liikkeeseenlaskemia ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja koskevat vapautukset	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 9 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 84 artiklan 5 kohta: vähemmistöosuudet, jotka sisällytetään konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)	EKP:n ohjeiden II osan 2 luvun 10 kohta

Pääomavaatimukset

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohta: riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen – ryhmänsisäiset vastuut	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 3 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 162 artiklan 1 kohta: vastuiden maturiteetti	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 5 kohta

Vaihtoehdon ja/tai harkintavallan oikeusperusta	Suosittelava lähestymistapa: yhdenmukaisuus merkittäviin laitoksiin sovellettavan vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevan politiikan kanssa
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 225 artiklan 2 kohta: oma volatilitteettikorjauksen estimaatti	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 7 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 243 artiklan 2 kohta ja 244 artiklan 2 kohdan toinen alakohta: merkittävän riskin siirtäminen	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 8 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 283 artiklan 3 kohta: Sisäisen mallin menetelmän käyttö	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 9 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 284 artiklan 4 ja 9 kohta: vastuarvon laskeminen vastapuoliluottoriskin osalta	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 10 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 311 artiklan 3 kohta: markkinariski (keskusvastapuoleen liittyvät vastuut)	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 11 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 366 artiklan 4 kohta: Value at risk -arvon laskeminen	EKP:n ohjeiden II osan 3 luvun 12 kohta

Laitosten suojajärjestelmät

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan 4 kohta: laitosten suojajärjestelmän jäseniä koskeva likviditeettivapautus	EKP:n ohjeiden II osan 4 luvun 3 kohta
---	--

Suuret asiakasriskit

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 396 artiklan 1 kohta: suuria asiakasriskejä koskevien vaatimusten noudattaminen	EKP:n ohjeiden II osan 5 luvun 3 kohta
---	--

Maksuvalmius

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 422 artiklan 8 kohta ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artikla: ryhmän sisäiset likviditeetin ulosvirtaukset	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 11 kohta
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 425 artiklan 4 kohta ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artikla: ryhmän sisäiset likviditeetin sisäänvirtaukset	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 15 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohta: likvidien varojen hajauttaminen	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 5 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 3 kohdan c alakohta: likvidien varojen hallinta	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 6 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohta: valuuttaepätasapainot	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 4 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 2 kohta: erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja koskevat arvonleikkaukset	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 7 kohta

Vaihtoehdon ja/tai harkintavallan oikeusperusta	Suosittelava lähestymistapa: yhdenmukaisuus merkittäviin laitoksiin sovellettavan vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevan politiikan kanssa
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 6 kohta: talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluvien vähittäistalletusten määrään sovellettava kerroin	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 8 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklan 3 kohta: korkeammat ulosvirtausasteet	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 9 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artikla: ulosvirtaukset, joilla on riippuvuussuhde sisäänvirtausten kanssa	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 10 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 30 artiklan 2 kohta: luottoluokituksen heikentymisestä aiheutuva vakuuksien lisäulosvirtaus	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 12 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohta: sisäänvirtausten yläraja	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 13 kohta
Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3, 4 ja 5 kohta: erikoistuneet luottolaitokset	EKP:n ohjeiden II osan 6 luvun 14 kohta

Velkaantuneisuus

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 7 kohta: ryhmänsisäisten vastuiden huomioimatta jättäminen vähimmäisomavaraisuusastetta laskettaessa	EKP:n ohjeiden II osan 7 luvun 3 kohta
---	--

Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset

Direktiivin 2013/36/EU 21 artiklan 1 kohta: pysyvästi keskuslaitokseen liittyneitä luottolaitoksia koskeva vapautus	EKP:n ohjeiden II osan 9 luvun 1 kohta
---	--

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät sekä vakavaraisuusvalvonta

Direktiivin 2013/36/EU 88 artiklan 1 kohta: ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan ja laitoksen pääjohtajan tehtävän yhdistäminen	EKP:n ohjeiden II osaston 11 luvun 4 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 6 kohta: liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävä	EKP:n ohjeiden II osaston 11 luvun 5 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 108 artiklan 1 kohta: sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessi keskuslaitokseen pysyvästi liittyneiden luottolaitosten tapauksessa	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 7 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan 5 kohta: sellaisten rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvonta, joissa ryhmän osa on osallistumattomissa jäsenvaltioissa	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 8 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 117 ja 118 artikla: Yhteistyövelvoitteet	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 10 kohta
Direktiivin 2013/36/EU 142 artikla: pääoman ylläpitämissuunnitelma	EKP:n ohjeiden II osan 11 luvun 13 kohta